

[Jens Frandsen.]

satte tilstedeværelse vil medvirke til at opretholde en forskel, som jeg ikke finder heldig i længden.

Jeg skal ikke om forslaget til pensionslov gøre nogen særlige bemærkninger. Der er jo også deri ting, der på grund af de særlige forhold afviger fra de love, der gælder i Danmark, bl. a. med hensyn til folkepensionen og retsstillingen for børn født uden for ægteskab. Jeg kan anbefale forslaget, som er en regulering for de år, man er kommet bag efter. Det har vel trukket lidt længere ud, end vi for så vidt havde ønsket. Jeg kan forstå, at der må være visse særbestemmelser.

Jeg skal sluttelig kun føje til, at jeg lagde vel mærke til hr. Ivar Nørgaards kritiske betragtninger især vedrørende lønforholdene. Jeg har lagt mærke til, at der skal indføres skat i Grønland. Jeg skal ikke give udtryk for, at jeg er specialist i de grønlandske afgiftslove, men det er givet, at lønniveauet i Grønland er steget forholdsvis stærkt og vel stærkere end her i de seneste år. Jeg finder, at vi under udvalgsarbejdet har brug for at gå grundigt til værks, hvilket vi i øvrigt altid gør i lønningsudvalget, og jeg skal på venstres vegne tilsige en velvillig behandling af lovforslagene i udvalgene og i øvrigt støtte til deres gennemførelse.

Erik Hansen (Ålborg amt): Må jeg om forslag til lov om statens tjenestemænd i Grønland sige, at det på mange områder er en parallel til den tjenestemandreform, vi fik gennemført her for ikke så lang tid siden. På mange områder ligner det den, også hvad det spørgsmål angår, at vigtige områder som løn- og ansættelsesvilkår nu bliver aftalestof imellem den offentlige ansættende myndighed og organisationerne. Jeg tror, at specielt når det drejer sig om et grønlandsk område, har man brug for ansættelser i et bredt ansættelsesområde. Jeg tænker her både på muligheden for at blive flyttet rundt i den grønlandske landsdel og for at blive flyttet fra centraladministrationen eller andet engagement hernede til Grønland. Åremålsansættelsen kommer også ind i denne lovgivning, og jeg tror, at det er noget, der må kunne anvendes i et ganske betydeligt omfang. Der står nemlig i bemærkningerne til lovforslaget om pensionsproblemerne, at man i Grønland har et særligt udskiftnings-

problem, og derfor har man behov for at fastholde tjenestemandens ret til at blive pensioneret i 55 års alderen. Jeg forstår, at det er noget, som man har brugt, og noget, som man vil fastholde på grund af disse særlige problemer, og derfor vil jeg sige, at her må da åremålsansættelserne passe næsten som fod i hose. Når man skal udskifte ret ofte, må det da ligge snublende nær at lade åremålsansættelserne blive det helt normale. Jeg skal ikke gøre nogen bemærkninger om, at man fastholder princippet om pligten for hjemmeboende til at gå af ved 65 års alderen og retten til at gå af ved 60 års alderen. Det sidste er jo noget, som vi også har indført i vores tjenestemandsløvgivning hernede. Jeg er nødt til at sige, at lovforslaget om tjenestemandslønningerne og klassificeringen har vi, der har arbejdet med det forud for denne debat, været noget betænkelige ved. Der er kun på ét område noget, der på mig virker både nyt og umådelig inspirerende, jeg kunne næsten ønske, at noget tilsvarende blev gennemført i den hjemlige tjenestemandsløvgivning. Det drejer sig om stedtillægsordningen. I Grønland får man stedtillæg, når man bor langt væk fra hovedstadsområdet. Jo længere væk man bor — Angmagssalik og Scoresbysund — jo højere stedtillæg får man. Her i landet gør man det modsatte. Des nærmere man bor centret og alle de gode muligheder, des mere får man i stedtillæg. Jeg er sikker på, at hvis man gennemførte noget tilsvarende det, der her foreslås, ville det vække meget gehør både i det nordjyske, på Læsø og mange andre steder.

Men det er jo ikke det, der er problemet. Problemet drejer sig om lønrammerne. Man fastholder altså to lønniveauer, et for hjemmeboende og et for ikke-hjemmeboende, og de 40 lønrammer virker jo, som var de kalkeret af fra den danske tjenestemandsløvs. Men når man tager det næste, det særlige Grønlandstillæg til ikke-hjemmehørende, er jeg opmærksom på, at her har man foretaget en ændring, for det er ikke dyrtidsreguleret, og det har centralorganisationerne jo også protesteret imod. Jeg hører også til dem, der har været i Grønland sidste sommer, og jeg må tilstå, at når man rejser hjemmefra derop, virker det ikke umiddelbart, som om man her kommer til en del af kontinentet, som det varer dagsrejser som